

Rae Helmsworthnek és Janine Wilsonnak.
Ők tudják, miért.

1. fejezet

Korábban átélt már melegebb napokat is, de azért még most is elég forrón tűzött a nap, hogy zavart és kába legyen tőle. Nagyon gyenge volt. Hetvenkét órája nem evett, és negyvennyolc órája nem ivott semmit sem.

Nem pusztán gyenge volt. Haldoklott, és ezt tudta is.

Tárgyak suhantak el agyában. Egy folyó sodrásában vergődő csónak, ahogy nekifeszül a rothadó kötélnek, húzza, rángatja, majd végül elszabadul. A csónakban kuporgó kisfiú szemével tehetetlenül bámulja, ahogyan a dokk a lassan távolba vesző parton egyre kisebb lesz.

Vagy egy elszabadult léghajó, melyet lágy szellő sodor, és most lassan repül felfelé, a messzeségbe; a benne ülő fiú látja az apró, sürgő-forgó alakokat a földön, ahogy integetnek, és aggódó arcukat az ég felé fordítják.

Azután a képek elhalványodtak, és helyüket szavak váltották fel. Ez képtelenségnek tűnt, hiszen korábban sohasem érdekelték a szavak. De mielőtt meghalt, tudni akarta, hogy melyek voltak az ő szavai. Melyek vonatkozhattak rá? Férfi volt vagy fiú? Nevezték már mindkettőnek. *Légy férfi* – mondták neki. Mások váltig állították, hogy *a fiú nem tehet semmiről*. Elég öreg volt ahhoz, hogy szavazzon, öljön és meghaljon, vagyis férfi volt. Túl fiatal volt ahhoz, hogy igyon, akárcsak sört is, tehát fiú volt. Bátor volt vagy gyáva? Mindkettőnek hívták már. Mondták már róla, hogy kattant, zavart, tébolyult, ki-egyensúlyozatlan, téveszmés, sérült. Ezek közül mindegyiket értette és el is fogadta, kivéve a kattant kifejezést. Ha normális lenne, akkor bekattantnak kellene lennie? Mint egy ajtónak? Lehet, hogy az emberek ajtók. Talán mert a dolgok átmennek rajtuk. Vagy mert becsa-

pódnak a szélben. Egy hosszú pillanatig eltöprengett ezen, majd kétségbeesésében a levegőbe csapott. Úgy beszél itt össze-vissza, mint egy beszívott tinédzser.

Másfél évvel azelőtt pontosan az volt.

Térdre esett. Érzett már melegebb homokot is, de azért még ez is elég forró volt, hogy elűzze borzongását. Elcsigázottan, végleg ki-merülve arccal előrebukott. Olyan biztos volt benne, mint még addig semmiben, hogyha lehunyja a szemét, sohasem nyitja ki többé.

De nagyon fáradt volt.

Annyira nagyon, nagyon fáradt.

Fáradtabb, mint a férfi vagy a fiú valaha is.

Behunyta a szemét.